

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ
ΧΡΥΣΑ. Γ. ΒΗΦΕΙΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΦΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ
ΕΝ ΤΕΛΥΤΗΡΟΓΡΑΦΕΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Β. Κ. ΒΗΣΙΛΕΙΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Η ΠΟΗΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΣΧΕΛΟΥ
ΚΑΙ Η ΟΡΕΣΤΕΙΑ

Νικόλαος Παγανίν	Ίωάν. Όλομπίου
Ό Γνωσπισμός	Δ. Γ. Κανάλα δ. ν.
Ό Ταξίαρχος της Μανδαμάδου	Μ. Κουτοβάλη Ιατροδ.
Ποίσεις	Δ. Γ. Ναραντζή (Αίγυπτου)
Ίσημερία — Πάσχα	Μαρία Ε. Ζάμπα
Κυθωνιατική Ζωή	Άνδρ. Ι. Γεωργίου
Νακρολόγια (ποίημα)	Όδυσ. Ε. Χριστοδούλου
Στό Σπαρτό (ποίημα)	Έλένης Σ. Σβορώνου
Τά κέκκινα αϊγά τού Πάσχα	Ίωνος
Σκόρπια Λέγια	

ΕΙΚΟΝΕΣ

† Ό Κυθωνίων Γρηγόριος Όρολόγης
Νικόλαος Παγανίν
Τό εσωτερικόν της Ι. Μονής τού Ναού Ταξιαρχών
Έν Μανδαμάδω (Μυτιλήνης)
Μαρία Ε. Ζάμπα

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ
ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ	ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ
*Εν Κυδωνίαις Μετ. 2 1)2 *Εν τοῖς χωρίοις - 3 *Εν τῷ Κρότει - 3 *Εν τῷ ἔξαυρακῷ φρ. χρ. 15	Κατ' ἀποκοσμήν >>><<

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ
ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ
Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικα Ν^ο
6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρὰ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολ-
λῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΝ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΠΕΓΓΡΑΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΩΝ.

ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΥΣΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ ἐπὶ δωδεκαετίαν ἐν Ἐκων)πόλει ὡς ἐμ-
πορορράπτῃς λίαν εὐδοκίμως ἐργασθεὶς κ.
Ἄγγελος Τριπαμπῆς συνεταξιοθετῆς μετὰ τοῦ
κ. Ν. Φλώρου ἀπεκατέστη ἐν τῇ πατρίδι του
συστήσας ἑκατάστημα ἀπέναντι τοῦ Γραφείου
κ. Κ. Λεντούδη.

Ἡ ἰκανότης ὡς καὶ ἡ πολυετής πείρα του κ.
Α. Τριπαμπῆ παρέχουν ἀρκετὴν ἐγγύησιν ὅτι
πάντες οἱ πελάται θέλουσι μείνει κατευχαρι-
στημένοι τόσον ἐκ τῆς στερεότητος ὅσον καὶ
ἐκ τῆς κομψότητος τῶν ἐνδυμασιῶν.

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ ΧΑΡΛ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ ΔΗΜΗΤΡ. Η' ΨΩΜΠΟΥΛΟΣ	ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΤΩ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΩ „Ο ΗΛΙΟΣ”	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΪΔΗΣ δ.φ.
---	---	-------------------------------------

† Ο ΚΥΔΩΝΙΩΝ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΩΡΟΛΟΓΑΣ
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΚΥΔΩΝΙΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΓΑΝΙΝΙ

Ο άριστος ήταν υψος α. Δ. Κισάλε διά της πολυ-
ύμων πνευματικής αίσθη-
σεως παράγει τούς ά-
παισιότατους τούς «Αισιό-
Αισιόφους» δημοσιεύματα γε-
νοσάτο έδαφόντος από
άποψως πικρής, άσπυ και
διδοσικής.

Σημειώνω ότι τή έκ-
στική δημοσιεύματα τού α.
Κισάλε διακρίνεται άσπυ προ-
στασία οδδέν κοινών έρωτα
προς άλλος τής αότης φέο-
ος ασπυστικής, αλλά τή
άσπυστική ασπυστική προ-
στασία γαυρμένη μετάνην έ-
λαφρότητα τής Έσπυστικής
μοσικολογίας άσπυστικής
άσπυστικής άσπυστικής και φέο-
ος και τήν έρωτα έν Σπύ-
νη άσπυστικής και πολύτιμων
άσπυστικής άσπυστικής α. Α. Γ.
Κισάλε δ. γ.

Πο πράγματι αξιόλο-
γος η κυρία Θηρεσία φιλό-
σοφους μήτηρ, και καλή ε-
κκαυρά.

—Αί έλαγον, ο Νικολέμοσ θά γίνω ο μα-
γαλιτάρος τετραχορδιστής τού κόσμου, πα-
ρι τούτου είμαι θαλάλα.

Είς τούς έρωτάνας δ' αήτην πώς έγνώ-
ριζε τούτο, άπακρίνατο: «Άγγελος έξ Ουράνου
μοί τή άγγελάλα καθ' ύπνου» οί άγγελοι
δέν φεύδονται, έπομένως τή πράγμα είχει
όστω.»

Και η αγαθή γυνή είχε άικαιόν «δ Νι-
κολέμος» έγένετο πράγματι ο μαγαλιτά-
ρος τετραχορδιστής τού κόσμου!

Ο Νικολάος Παγανίνι έγενήθη έν Γε-
νούη τήν 18 Φεβρουάριον 1784. Πενταετής
έπαιζε μανδολίνον και κιθάραν. Ένεκα τής
έξέπληξης τούσ σημπολίτας τού έν τινι συ-
νακλή δεθαίσθ έν τή παλαιή θεάτρω τού
'Αγίου Αδγουστίνου.

Δίναται τις νά είπη ότι ήτο αυτοδι-
δακτός.

Είς ήλικίαν δεκαετών έθον έκαμε τήν
πρώτην καλλιτεχνικήν αούθ περιόδειαν
ανά τήν Γαλλίαν, διαμαίνας επί τινα χρό-

νον παρά τή αήλη τής πριγ-
κισσης Έλίζας Βασιούκη
έν Λούκα.

Μόλις κατά τή 1828 έν
ήλικία 44 έτων διά πρώτην
φοράν μετέβη εις Ευρώπην,
κατεβουσιάζων διά τής ύπε-
ρύχως τέχνης τού τή άσφυ-
κτικής προσερχόμενον κοινόν
έν τήν θαυμάσιον.

Η παρ τήν έκτέλεσιν δει-
νότης τού ύπέρθε τοιαύτη,
ώστε νά θεωρηται ως ύπεράν-
θρωπόν τι έν. Και τοιαύτη ά-
κριβώς ύπέρθε η άντύπωση
εις όλας τās πόλεις ένθα με-
τίβαινον όπως δόση συναυλί-
ας εις τήν Δρέσδην, Βιέν-
νην, Λειψίαν, Βειμάρην, Βε-
ρλίον, Φραγκφούρτην, Νυ-
ρμβέργην, Μόναχον, Βαρσοβίαν, Στου-
γάρτην και πολλάς άλλας, και τέλος εις
Παρισίους και Λονδίον.

Και πράγματι ο Παγανίνι είχε κάτι τι τή
σπάνιον, τή έπιδοληκίον, τή συναρπάσον!

Τή βαθύ μέλαν χρώμα τής άτάκτου κό-
μης τού, αί ίσχναι παρειά τού, τή νεκρικόν
χρώμα τού προσώπου τού άσπυ συνέτειναν
ένά περισσότερο καταφάνεται η μαγάλη
και γαμήλη βίς τού, τή πύρ τών άπασπρά-
πέντων άφθαλμών τού, τή μήκος τών άσπυ-
αδών δακτύλων τού, τή ίσχνότατον σήμα
τού άσπυ κατά τήν έκτέλεσιν τών μουσικόν
τεμαχίων έλάμβανε τοιαύτην σπύσιν, όστω
νά νομίζη τις ότι θά έπιπτα και κατασυντρι-
βόμενον θά άπατάται σπύρ άσπυ μόνον,
καθίστων τήν μορφήν αούθ τούσ παρά-
δοξον και άλλόκοτον, όστω η λαική φαντα-
σία δέν έδίστασε νά άποδώσ η αούτην δια-
βολικήν ένσάρκωσιν. Και έσοδ ο γλυκός
ποιητής, ο μέγας Κάιν, λέγει διά τού σπύ-
ματος ένθς τών προσώπων τού, ότι ο Παγα-
νίνι είχεν επί τής μορφής τού «τά σημεία

τού πνεύματος, τής θλίψως, και τής κολά-
σως!»! Άλλοι πάλιν έν Βιέννη ισχυρίζον-
το ότι έν τή τέχνη τού Παγανίνι δέν ύπέρ-
χεν ούδέν τή έκτακτον, διότι έλαγον, γδύ-
νατό τις νά είδη καθαρός διά γυμνόν άφθαλ-
μόν, όσταν εξετάσει τήν περίφημον σπύσιν
τού «αί μάγισσας», τήν διάβολον άσπυπροσώ-
πως ιστάμενον παρά τή πλευράν αούθ, και
δευθόμενον τή τοξάριον τού τετραχορδίου και
τμή χείρ τού!

Και η ανθρώπινη φαντασία δέν ήρχίσθη
μέχρι τού σημείου τούτου! Έν Λειψία, έν τινι
έφημερίδι, έδημοσιεύθησαν μεταξύ πολ-
λών άλλων παραδόξων και τή έξής: «Επί
τέλους πώς τις δύναται νά έννοήσ η, και έ-
πραπα νά τή είχη έννοήσ η πρό πολλοί, ότι
ο Παγανίνι είχε μαγάλην σπύσιν με τήν σα-
τανάν, έν δέν είνα αούτός ο ίδιος!»

Και όμως η έξήγησις τών διαδόσεων αού-
των είνα άπλουστάτη. Ο Παγανίνι ήτο τέ-
σον έξοχος, τέσον δεινός, τέσον πρωτοφανής
τετραχορδιστής, όστω ο ανθρώπινος νός ή-
το άδύνατον νά παραδεχθή τοιαύτην άνήκου-
στον δεινότητα, διά και «άπατάθη» αούτη εις
υπερβολικήν διαβολικήν περιβόδωσιν.

Τή μουσικόν, τή περιφνήμον μουσικόν
τμή όποιον έλαγον ότι κατείχε κατά τήν έκτέ-
λεσιν τών διαφόρων μουσικόν τεμαχίων, έ-
δωκεν άφορμήν εις τās τοιαύτας φαντασιώ-
δεις διαδόσεις.

Ο Παγανίνι προήγαγε τήν τέχνην τού
τετραχορδίου εις τή ύψιστον αούτης σημειον.
Η ένωση τού «archeggiato» με τή «riz-
zicato» οί trilli bizzeati», τή νά δύναται
θαυμασίως νά παίζη με τή τετραχορδον ά-
χόρδιστον, η με διάφορον χόρδισιν, και ίδια
νά παίζη με μίαν μόνον χόρδην, τήν τετάρ-
την, δι' ης έπέτύγγανε θαυμάσια άσπυτέ-
ματα, έφειλόμενα έκτός τής θαυμασίας ι-
κανότητός τού εις τή μήκος τών δακτύλων
τού και εις τήν ιδιαιτέραν κατασκευήν τής
χείρός τού, ης έπέτυχε νά χαλαρώσ η τās
άρθρώσεις εις τοιαύτον τρόπον, όστω νά πα-
ριλαμβάνη τρεις διαπασών, (trois octaves)
δία ταύτα τή όποια ήσαν και είνα θαύματα
άσπυτέτουσ περί τήν έκτέλεσιν δεινότητος,
παρέσχον άφορμήν εις τούς άπίστους, εις τή
νά πλάσσω τās φαντασιώδεις έκαίνας έπι-
δόσεις τών καταχθονίων πνευμάτων!

Δικαίως δέ θαυμάζωσ η τās έκτελέσεις
τού έφημερί τις τής Βιέννης έγραφε κατά
τμή έποχήν εκείνην: «Παίζη δι' εκάτον άν-
θρώπου, άλλ' εκάτον άνθρωποι δέν ήνα έ-
κάνει νά παίζου όπως εκείνος! Αρχίζει ά-
και όστω οι άλλοι τελειώνουσι! Κάμνει ό,τι
είνα άπίστουτον, η μάλλον, έπιδή δέν γινώ-
ρίζη τις τās μέσα τή όποια μεταχειρίζεται,
κάμνει ό,τι είνα άδύνατον!»

Άξιοσημειώσ ηται προς τούτους ήσαν αι έκ
των συναυλιών αούθ έσπυράσεις. Ένδεκα έξ
αούτων τή άπίστουτον τή κοινόν φράγκων
165741, έξ τού δύναται τις νά φαντασθή ό-
ποιαν έξαιρετικής ύπέρχον θέσιν κατείχε
έν τή συνειδήσει τών θαυμαστών τού.

Άλλά δέν ήτο μόνον μοναδική τετραχορ-
διστής ήτο και συνθέτης ύπέρχον δυνάμ-
ως. «Αί Μάγισσας», «Motu Perpetuo», «Co-
ncerto in re min.» «Concerto ni re magg.»,
«Variazioni sul Carnevale di Venezia»,
«La Cambauella», «Variazioni sulla
breghiera di Mosé», διά τήν τετάρτην
χορδήν, και πολλά άλλαι συνθέσεις έξέχον
μοναδική σπύσιν και μαρτυρούσ η τήν άληθές
των λόγων μας.

Ός άτομον ήτο ανθρώπινος χαρακτήρας
και θαλήσιος. Κατά τήν νεαράν αούθ ήλι-
κίαν έπαιζε τή έλάττωσιν τής χαρτοπαίζιας
εις τοιαύτην βαθμίδωσ όστω όχι μόνον νά παίζη
τās χρήματα άσπυ έκαρδίαν, άλλ' έφθασε μέ-
χρι τού σημείου νά παίζη και αούτ τή τε-
τραχορδον τού! Συνελάθον όμως εις έαυτόν
δι' ίσχυράς θαλήσιος ένίκησε τή κυριεύσαν
αούτην πάθος.

Διήγε έίον τακτικόν και μαρτυρημένον
εις όλα χάρην τής υγείας τού, καθόσον δέν
ήτο κρήςσως ίσχυράς.

Παράδοξος, ιδιότροπος, άλλ' αγαθός καρ-
δίας εις τήν Βερλιόζ, (*) περιφρονούσ ησαν
τότε, όστινος άνταλήφθη τή έξοχον πνεύμα
μετά τήν έκτέλεσιν παρ' αούθ ένθς «con-
certo», έδόρησε δειλά δειλά και μετ' ης
τής μαγαλιτέρας άπλόστους είκοσι χιλιάδας

(*) ΕΚΤΩΡ ΒΕΡΛΙΟΖ έθνος Γάλλος Μουσουργός
περυσσιστής παρά τών αρχόντων τού. Μετά τών
θίσιών τού νά έρωτασ οδ μίαν έτεμνήσ ησιν, άλλ' και
έσπυσθησαν. Τόξ «Η Άλμας τής Τροάδος»
μέλοδρον δεινότητος, και «Η Καυκάση τού θάσπυ»
όσημής μουσικής σπύσιν και σπύσιν ένθς δια
τά μεγαλήτερον θέατρο τού κόσμου, και είδη έν Τυόξ
και εις αούτην άούτη τήν Σαίλια τού Μόναχου από τών
έτων.

διὰ πενθίμων ήχων βαρβίτου είτε διὰ τής χειρός του αδελφου αυτής προς ον έτρεφεν απεριόριστον αγάπην και οστις τέλος έπεβάλλετο θανασιώς. "Ο,τι όμως έφείλκυσε την προσοχήν μου ήτο ή διπλή ένέργεια των διανοητικων δυνάμεων τής ψυχής αυτής. — Έξηγούμαι.

Ένθ ή ως άνω έμφανιζομένη ήρωϊς ήμων διατέλει εις τό στάδιον του ληθαργου, ήδύνατο να αναπολή εν τή μνήμη της γεγονότα, άτινα καθ' όλον τό διάστημα του βίου αυτής παρήλθον πρό αυτής, ως και τά της ήμέρας ζητήματα και περι αυτών να συζητη μετά του έπιτορεάζοντος αυτήν άτόμου. Τούταντίον όμως συνέβαινε εν ήργηρόρει, οτε ήγγόει τό παθολογικόν στάδιον εν ή περιήπικτε, θεωρούσα τό νόσημα αυτής ως άτλήν άνοιαν.

Ωστε γεγονός εινε πλέον οτι αι ψυχικαι τής πασχούσης δυνάμεις διαζόμεναι παρίστων αυτήν ως έχουσαν δύο ψυχάς, ίσως δα κατόπιν έμβριθέστερα μελέται ανακαλύψωσι πλείονας.

Τήν εικόνα ταύτην διεδόθη και δευτέρα έτέρας ήρωϊδος, αυτομάτως μαγνητιζομένης και τρίτης μαγνητιζομένης και διὰ τής προσηλώσεως επί σιλιτων άντικειμένων και τετάρτης και δεκάτης. Ωστε τά γεγονότα ταύτα έπεισαν πλέον ήμās περί του άποκριτομένου μυστηρίου τής πασχούσης άνθρωπότητος, διότι ή Έπιστημονική δας δομησάι διαχέουσα τās φαινάς αυτής άκτίνας εν μέσω τής άλγούσης άνθρωπότητος, ή έμνέουσα τοūs του άσκλητιου μύστας πάν ύψηλόν και θεϊόν, δι' ου ένσταλάζεται γλυκύ και παρήγορον βάλαμον εις τās πονούσας καρδιάς, ή άπομάσσουσα τό έσσει καταρσθον δάκρυ άπό φλεγομένων οφθαλμών, όπως σταλάξη εκεί τό νέκταρ τής υγείας αναζητούσα εν μέσω του γλοάζοντος κόσμου τό Βότανον τής ίάσεως, ίνα παραμυθήση την δυστυχίαν και διασπίρη πανταχού τό μειδιάμα, την γαλήνην, την εδδαμιονίαν, ή έπιστήμη αυτή, λέγω, ένέπνευσε και ήμās, όπως απεκδυόμενοι εις μέγ.στον αγάνα καταλύσωμεν τον βίον επαδιώζοντες την όδόν τής σωτηρίας, τής παραμυθίας, διὰ του μόνου διαγνωστικού έμβλήματος αυτής τής φιλανθρωπίας.

φιλανθρωπίας.

Η φιλανθρωπία, ο άθάνατος ούτος Πίλωρ, ο διαχών το ούράγιον αυτού θάλατος και εις τās άπωτάτας τής γής ταύτης γωνίας καθίσταται λατρευτή ως ούράγιον δώρον.

(Κοινωνία ή Είλη)

Σμύνη — ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΑΛΗΣ

(Τίτλος)

Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ ΤΗΣ ΜΑΝΔΑΜΑΔΟΥ

Μεταξύ των πολλών πόλεμν οίτινες έχουν παρήν εύλάβειαν και άφοσίωσιν προς τον Ταξίαρχον τής εν τή άπάνται εύάνθρω Λέσβου Μανδαμάδου, την πρώτην θέαν εκ των πλείον μαρών διὰ την άθρόαν συρροήν των προσκυνητών κατέχουσι οι Κυθωνίοι, οι οι κατοικουσι κατ' οικογενειακούς σφιδας μεταβαίνουσι προς τον πόλιεχον και « Μεγαλόχαρον » εις και προς του έτους προς άπίστον φέρου εύλάβειας, τοσοτό μόν εκ πατροπαροδόσεως, τοσοτό δέ εκ προσωπικού « τόματος » τό όποιον ύπέσχησαν, εν κινδύνω ή έπείρας βιωτικας αντίθετας περιστάσεσιν, προς σωτηρίαν και άπολλυγήν.

Αί προς τον Άρχάγγελον έπακλήσεις εύδίποτε έπαισαν ούτε θά παύσωσιν ένθρη τό θρησκευτικόν οίσθημα μεθ' έλας της συνήθειας του έλλησπροβάλλου ψευδοπολιτισμοκαίς οιοίτω παρομοιωθέντος ολισμού διατηρείται άβυσσος και εδδάσκαται εν όλη τή άκμή του εν ταίς έσπιας των πατέρων μας.

Ο εύλαβής χριστιανός πατήρ, ή των πατέρων πρώτη εδδάσκαλος γλυκυτάτη ήμων μήτηρ, ή σερνή κόρη και πās εν γένει εύσεβής Κυθωνιάτης δέν έπλανθάνεται, καθ' ήν στιγμήν εκ του Άνατολικου παραθύρου του άπειζεί τό εδδαπν αυτός έλέμημα προς ευπιάς της πόλεως και δέ προς την ιστορικήν του Λεπατινίου κορυφήν, να προσφέρει έίσον τινά λιβανωτοσ θημιάματος σκυροκοποιήματος ες ήσιατίσας έκκαήσεως προς τον Μέγαν Ταξίαρχον τής Μανδαμάδου.

Άπό τής Διακινησίμου Έλλησμάδος άρχεται ή εκ Κυθωνίων άναχώρησις των προσκυνητών και έσορκάι μέχρι του Σάββατου και της Κυριακής των Μυροφόρων, ήτις γίνεται διὰ πλείον του εϊθους τεσρονικίων και παραμύτων, ή δέ προσήγοις λαμβάνει χόφρανώσειπλο πλείστον εις τήν θέαν Άσπροπόταμον, ένίοτε δέ και εις την θέαν « Μπαλιό ».

Μετά έσοπορίαν όρικίαν παρίπου ες Άσπροπόταμου οι προσκυνηται φθάνουσι εις Μανδαμάδον και άκαίθην μεταβαίνουσι εις τό τίταρτων όρας της πόλεως άπέχον « Λεσβάδον » εν-

θα Έρτυπ ή Ι. Μονή του Ταξίαρχου έπιδόλλουσα και μεγαλοπρεπής, έχουσα πλείον ζωματιών προορισμένων διὰ ξενίων των προσκυνητών και εν τή μέσω του εύριπάτου και διὰ φυτειών κεκοσμημένου περιβάλλου τον Έσρον Ναόν, οστινος ή εύπρέπεια και δέ ή μεγαλοπρέπεια (βλ. εικόνα) μαρτυρεί την εύλαθειαν και άφοσίωσιν των τε Λεσβίων και των περιόκων άπειρωτών.

Δεξιά του δεξιού χορου του Ναου εν γυναικα στάσει εδρηται τό Έσρον Κουδοόκιον εν ή έπάρχει ο Ταξίαρχος προς του όποιου άληθής άνθρωποπλήμματα νυχθημερόν κατὰ την πανήγυριν εν μετανοία και προσευχή άποτίνα τον ταχθέντα φόρον της αίτουμένη τής ίσας σάματος και φύχης.

Ίδιαιτέρως δέ έπιδέχεται και ζωηρότερα καθίσταται ή πανήγυρις τό Σάββατον και την Κυριακήν των Μυροφόρων.

Πρό του έσπερινού του Σαββάτου περί την 3ην μ.μ. όραν έπισθεν του έσρου βήματος εν όρισμένη θέσει συνάζονται τά πλείθη και προσήγεται ζεθος θεών ως θυμάτων, τά όποια μετά τās υπό του Έσρωσάνκινωσσο μίνας εύχας παραδίδονται εις χείρας σπαγγίων, εν ή άφ' έτέρου στήνεται σωρός λεθόντων επί πυράς προς παρασκυήν του μετά του κρέατος των θυμάτων μαμμηίνου « κοσμάκι » τό όποιον μετά της άπόλων της λειτουργίας της έσούσης θέλει διακινηθή χέρην εύλογίας εις τοūs προσκυνητάς.

Επί τής περιστοίσεσ ταύτη θά έπράττεται άδίκημα ένν παρελείπομεν ν' αναφίρομεν τήν και περί της παρεομιάσεως φιλοξενίας των άφιστίμων Μανδαμαδιωτών των μεταβαλλόντων εις ξενωνας μετά πάσης προθυμίας τοūs έαυτών οίκους και διὰ τής εν γένει άξιαπείνου πολιτείας των συμβαλλόντων εις τον επί το έσοπροσέπτε-

ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΤΗΣ Ι. ΜΟΝΗΣ ΤΟΥ ΝΑΟΥ ΤΑΞΙΑΡΧΟΥ ΕΝ ΜΑΝΔΑΜΑΔΩ (ΜΥΤΙΛΗΝΗΣ)

Εικόνα ληφθείσα υπό του εν Μυτιλήνη διακεκοιμένου Φωτογράφου FRITZ J. GRAZ και εύγενώς παραχορησθείσα άποκλειστικώς διὰ τον « ΑΙΟΛΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ».

ρον και έπιδέχεται έπιλογοίαν της λαμπράς ταύτης πανήγυρεως, της συμπαρούσης μετά των έσρων της Λαμπροφόρου Άναστάσεως και διαβογομένης διὰ τε τον τόπον και τον χρόνον επί τό ποιητικόν και έμμαντικότερον.

Όταν δ' άπορσ την περιήτριον εικόνα του Άρχιερατίου ολλομανίν προσήγει φύλλαζέζ έξουσιάζη την γνήθειν σωφίν του Έίνους ήμων άνδρων από τε ιστορικης και θρησκευτικης άπόψεως.

Εικόνα — ΜΗΜ. Γ. ΝΕΠΑΝΤΖΙΕ (ΑΥΤΗΡΙΝΟΣ)

παρὰ τοῖς ἀρχαίοις.

Ἡ Ἰσχυρία (ἐκ τοῦ Ἰφι καὶ γεννώ) παριστῆ τὴν ἐφόρον γῆν τὴν φαινόμενῃ ὡσεὶ καταδικασμένην εἰς θάνατον κατὰ τὸν χειμῶνα. Ἡ σὺστασις τὴν κόρην Ἄρτεμις, ἀρπύσσα ἀπὸ τοῦ βομποῦ καὶ μετανεγκάσα ἐς Ταύρους συμβολίζει τὴν ἐσθνήν ἀναγέννησιν τῆς φύσεως ἐκδηλούμενη κυρίως κατὰ τὴν Πανσέληνον τῆς Ἰσημερίας, συμβαινούσης κατὰ τοὺς μυθικοὺς χρόνους ἐν τῷ ἀστειρωτῷ τοῦ Ταύρου. (**)

(**) Σημ. Ἐπὶ Χριστοῦ ἡ ἰσημερία ἐγένετο ἐν τῷ ἀστειρωτῷ τοῦ Κριού, πρὶν δὲ τῶν ἰσθμῶν. Διὸ καὶ ἐπισημαίνεται ἐν ἀστειρωτῷ ἀπὸ δισημῶν περὶ τοῦ ἔτη. Ὡστε εἴαν ἐγγράψωμεν ἐπὶ τοῦ ἡσθμῶν τὴν δισημῶν Κόρητος καὶ Πολυθέουτος — οἵτινες ἐκ τῆς Ἰσχυρίας καὶ μετανεγκάσα ἐπὶ τῆς ἰσημῶν τῆς ἰσημερίας — καὶ μετανεγκάσα ἐπὶ τῶν ἰσθμῶν ἀπαιτήσων τὸν ἀστειρωτῶν τῶν δισημῶν — ἐλάσσομεν ὅτι οἱ ἀσθμῶν ἐκτελεστοῦν εἰς τὴν ἀστειρωτῶν πρὸ τῆς χιλιότου ἡμέρας.

Αἰὰ τοῦτο καὶ ἡ Ἐκκλησία μεριμνῶσα πρὸ μόνον περὶ τῆς ψυχικῆς ἀλλὰ καὶ τῆς σωματικῆς ὑγείας τῶν τέκνων τῆς, ἐθέσπισαι κινήσιν τὴν ἰσχυρὴν τοῦ Πάσχα λαμβάνουσα ὡς βάσιν αὐτοῦ τὴν Πανσέληνον τῆς Ἰσημερίας. Οὕτω τὰ σώματα τῶν πιστῶν, καθαρμαθῆντα καὶ παρασκευασθέντα διὰ τῆς νηστίας, δέχονται προσηγορευτικῶς τὸ σφίγιος τῆς ἐποχῆς, ἐπιτεινόμενα μύλαια διὰ τῆς τοιχοποιίας τῆς τῆς τῶν ὡσθμῶν καὶ τοῦ ὀβελίου ἢ ψηφοῦ ἀμνοῦ.

(Ἐπισημ. τὸ ἰσθμῶν)

Στίχη — ΑΝΑΡΧΟΝ Ι. ΓΕΡΩΛΑΥΜΟΣ

ΚΥΘΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Δὲν ἔχομεν ἀξίῳ τι ἱστορικῶς νὰ σημειώσωμεν κατὰ τὸ λήξαν δεκαετημέτρον. Αἱ ἀγοροπωλῆσιαι τῶν ἑλλήνων εἶνε στάσιμοι, γὰρ ἦτον ὅμοις (δικτυωθῆναι καθ' ἐκάστην ψυχρῶσιν διὰ Γερμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ λιμένας τοῦ Κριότου, ἢ δ' ἐν τῇ πόλει μας παρακαταθήκη ὡσθμῶν ἔξαντιλα. Αἱ τιμὴν περιστρέφονται εἰς τὰ 70 τρ. γρ. τὸ λαγῆν διὰ τὰς καλὰς ποιότητας καὶ εἰς τὰ 54 τρ. γρ. διὰ τὰ σαλοπέλια.

Ἡ τελευταῖον καταπεσοῦσα βροχὴ οὐρέλησε σημαντικῶς τὴν γεωργίαν, εὐεργετικὴ δ' ἔσχηξε καὶ διὰ τὰ ἐλλωκηρίματα κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τοῦ ζεσημοῦτος καὶ τῆς ἐν γένει καλλιέργειας τῶν ἑλλωκηρίων.

Τοῦ τέως Δημάρχου τῆς πόλεως μας ἀξ. κ. Ι. Ἀποστολάκη παραμετράντος μεταδὸ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου, ἀντιθέσθη ἐκ Βαλκουσερίων εἰς τὸ Δημοσφικὸν ἀξίωμα ὁ ἐκ τῶν παλαιῶν Συμβούλων ἀξ. κ. Γ. Στρογγύλης λατρός, ἢν συγκαταστήσῃ

ἐπὶ τῇ τιμῇ. Κιτλιτιστοῦμεν ὅτι ἡ ἀγαθὴ σύμπτωσις καὶ ἀγοροπωλήσιαι τῶν ἑλλήνων εἶνε στάσιμοι, γὰρ ἦτον ὅμοις (δικτυωθῆναι καθ' ἐκάστην ψυχρῶσιν διὰ Γερμανίαν, Βουλγαρίαν καὶ λιμένας τοῦ Κριότου, ἢ δ' ἐν τῇ πόλει μας παρακαταθήκη ὡσθμῶν ἔξαντιλα. Αἱ τιμὴν περιστρέφονται εἰς τὰ 70 τρ. γρ. τὸ λαγῆν διὰ τὰς καλὰς ποιότητας καὶ εἰς τὰ 54 τρ. γρ. διὰ τὰ σαλοπέλια.

Παραπομπῶν τῶν ἀνὰ τὰς διαφόρους Ἐνορίας τῆς πόλεως μας ὡς καὶ τῶν ἐπ' αὐτὴν πολιτικῶς ὑπαγομένων Μοσχονησίων καὶ Γεννητοροχωρίων ἐκλογῶν, ἀνεδείχθησαν ἐκλεκτοὶ, δηλονότι δευτεροβάθμιοι ἐκλογεῖς, οἱ ἑξῆς 19. Ἐν Κυθωνίαις. Ἐν τῇ Ἐνορίᾳ τῆς

Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου ὁ κ. Ἀλέξαν. Βαλομαράκης τῇ Ἐνορίᾳ τοῦ Ἀγ. Δημητρίου ὁ κ. Εὐσ. Κασάλης καὶ Δ. Σίμος τῶν Ταξιαρχῶν ὁ κ. Α. Διάτης τοῦ Προδρόμου ὁ κ. Ι. Ἀποστολάκης τοῦ Ἀγ. Γεωργίου ὁ κ. Β. Κονφέλης τοῦ Ἀγ. Νικολάου ὁ κ. Α. Χ' Μήτσου τῆς Ἀγ. Τριάδος ὁ κ. Μ. Μέλος τῆς Ζωοδόχου Πηγῆς οἱ κ. Ν. Κουρκοῦτης κ. Ν. Τσοβροῦνας τοῦ Προφήτου Ἠλιῶν ὁ κ. Ἀθ. Σαχανάς τοῦ Ἀγ. Βασιλείου ὁ κ. Ἀλ. Κιορέλης τοῦ Ι. Νοσοκομείου ὁ κ. Μανροῦδης Χ' Στυλιανός.

Ἐν Γεννητοροχωρίῳ. Οἱ κ. κ. Εὐσ. Κολυφῆτης καὶ Ἀθ. Α. Χ' Μιχαλάκης.

Ἐν Μοσχονησίαις. Οἱ κ. κ. Ἀλ. Τσακίρακης, Γ. Ὀρφανός, Ἀδ. Χ' Διαμαντῆς καὶ Ν. Παύρας.

Τὸ Σαντζάκι ΚΑΡΑΣΙ ἰσφ' ὁ ἐπαγόμεθα διοικητικῶς μετ' ἔδραν τὸ Βαλουκσερίον καὶ μετὰ πληθυσμοῦ ἀρρενοῦ ὑπολογιζομένου εἰς 229 χιλῶν, περιλαμβάνει ἅμα τὰ τμήμ. Ἀδραμύτιον, Βουρχανιέ, Βάλλιαν, Ἀρτίκη, Πάνορμον καὶ Μαμαραῶ, δικαιοῦται δὲ κατὰ νόμον ὅπως ἐκλέξῃ ὁ βουλευτίας, ὡν οἱ 1 Ὀθωμανοὶ καὶ ὁ εἰς Ἑλληνορθωμανός. Ἀχρὸς ὥσας 25 ἔδρασαν Βουλευτικὴν ὑποψηφίτητα, ἀπανταχοῦ δὲ μετ' ἰδιαζούσης εὐσεβειῆς ἠκούσθη φερόμενον καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διαπερσοῦς διευθυντοῦ τῆς ἐν Κωνσταντινῇ ἐκδομένης Ἐφημ. «Πατοῖς» κ. Παναγιῶ Κερίσογλου.

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΟΝ

Τὸ γλωμασιμένο δαίλιον τὰ μάραθα θαμπώνει, κ' ἡ νύχτ' ἀρχίζει ἀγαθὰ τὸν πάλιν τῆς ν' ἀπλόνη.

Κι' ἐπάνω ἐκεῖ στὰ μνήματα μεσ' ἀπ' τὸ κρῶς γῶμα, βγαίνουσι τὰ νεκρολοῦλονδα μετ' τὸ γλωμὸ τὸ χρῶμα.

Καὶ γέροντες περιλάττει καὶ γόνουσι τῇ δρωσῆ τοῖς, ὅπου θαρραλῆς ἐν' δάκρυμα στῆν τόση ἐρημιά τοῖς.

Στίχη — ΟΥΔΙΣΣΕΥΣ Κ. ΚΡΙΣΤΟΜΟΥΣΟΥ

ΣΤΟ ΣΤΑΥΡΟ

Ἐπάνω σὺν μαρτύρῳ ὁ Χριστὸς καὶ σ' ἀγῶμα — θείας ζωῆς σημάδι Γε' αὐτὸ μ' ἀπιδάκαθε Χριστιανός Ἐμαρὸς σου προσκινῶ πρὸς καὶ βράδυ. Σ' ἔχοντε ῥημοσκόπια κ' ἐσώλησθε Περήφανα σημάδι εἰς τὴν κορφή τοῖς, Καὶ σὲ φυλὴ ὁ ἥλιος ὁ χρῶσθαι Καὶ πόσει μετ' ἐπὶ τὴν ἐπὶ τῆς ζωῆς. Σὲ κίθε μνήμ' ἀπάνω σὲ θαρρῶ Τοῦ πόνου μας παρηγορεῖ ἀλιμμένη, Τὸν ἔπειν νὰ φυλῆς τὸν ἴσπερὶν Καὶ μὴς καρδίας τοῦ πρὸς δὲν ἀνισπῆναι. Σὲ βλάτ' ἀνάμ' ἐπὶ τὸν λαμὸ Τῆς κόρης, χρῶσθαι λάμψη νὰ σκορπῆς, Κάθε παρθεναῖο τῆς μυστικῆς Ἐσὺ ν' ἀκούεις κ' ἰσὺ νὰ τὸ γνωρίζης.

Στίχη — ΕΛΕΝΗ Σ. ΣΠΟΡΟΝΟΥ

ΤΑ ΚΟΚΚΙΝΑ ΑΥΓΑ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

Πολλὰ εἰκασίαι καὶ παραδόσεις ὑπάρχουσι περὶ τῆς προελεύσεως τῶν κοκκίνων αἰσθμῶν τοῦ Πάσχα. Γενικῶς τὰ αὐτὰ εἰκονίζουσι τὴν Ἀνάστασιν, ἐρυθροβαφῆ δὲ ἵνα συμβολίσουσι τὸ αἷμα τοῦ Κυρίου τὸ λυτρώσαν ἡμᾶς. Κατὰ τὸν Κοραῖν τὸ ἔθος αὐτὸ ἀνεφάνη κατὰ πρῶτον τὴν Α' ἑκατονταστήριδα παρὰ τοῖς Χριστιανοῖς εἰ καί, ὡς

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΗΛΙΟΣ"
 ΧΑΡΑΛΑΜ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ & ΔΗΜΗΤ. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΥ
 ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΟΡΑ (ΒΕΖΕΣΤΕΝΙ)
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Ἐπιστολοκεφαλίδων, Φακέλλων, Λογαριασμῶν, Συ-
 ναλλαγμάτων, Διπλοτύπων, Ἐπισκεπτηρίων, Προσκλη-
 τηρίων, καὶ Ἀγγελτηρίων Γάμων Ἀρραβῶνων Βαπτί-
 σεων Κηδειῶν καὶ Μνημοσύνων, Βιβλίων, Ἡμερολογί-
 ων, Περιοδικῶν, Ἐφημερίδων, κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Ἡ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ
 ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Ἐξόριστον νεόκτιστον ἐκτάκτου ἀρχιτεκτονικῆς.
 Ἰδιοκτησίαι Ν. Α. ΓΟΝΑΤΑ εἰς τὸ κέντρον τῆς
 πόλεως.
 Ἐπιπλοαὶς ἐξόχως τελεία, σπανία εἶσι καὶ διὰ τὰς
 μεγαλοπόλεις τῆς Τουρκίας.
 Περὶποιήσις καὶ ὑπηρεσίαι «Non Plus Ultra»
 Γεύματα ἐπὶ παραγγελίᾳ Γάλα — Ζῆθος καὶ ὄλα
 τὰ Ευρωπαϊκὰ ποτά.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ
 ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΔΑΚΤΑΤΟΥΧΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΣΙΑΠΡΟΔΡΟΜΩΝ
 ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΟΕΒΕΛΛΟΝΙΚΗΣ ΜΟΝΑΧΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ καθήκον γνωστοποιεῖ τὸ Σεβα-
 στὸν κοινὸν ὅπως ἐπισημειώθη τῆς περιστά-
 σεως τῆς ἐνταύθε διαμονῆς του, ἵνα φρον-
 τίση δι' ὄλα τὰ νοσήματα τοῦ στόματος:
 ὡς ἔξαγωγήν ὀδόντων ἀνωδύνας διὰ το-
 πικῆς ἀναισθησίας κατασκευὴν ὀδόντων
 πλυντῶν κατὰ τὰ τελευταία τελειότερα

συστήματα, ἤτοι διὰ Καουτσούκ, διὰ
 χρυσοῦ, ὀδόντας βιδωτοῦς στεφάνους,
 (Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork)
 Ροσι) διὰ πορσελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ...
 τὴν σφράγισην ὀδόντων διὰ χρυσοῦ Κα-
 θαρισμὸς καὶ θεραπεία τελεία ὄλων τῶν
 ἀσθενειῶν τοῦ στόματος. Οἱ θέλοντες νὰ
 τιμῆσωσι αὐτὸν διὰ τῆς ἐπισκέψεώς των,
 θὰ εἶσι ἱκανοποιημένοι καὶ θὰ ἔχωσι μί-
 αν καλὴν ἀνάμνησιν.

ΩΡΑΙ-ΕΠΙΣΚΕΨΕΩΣ { ἀπὸ τῆς 9 — 12 Π.Μ.
 { ἀπὸ τῆς 2 — 6 Μ.Μ.

Διὰ τοὺς πτωχοὺς δωρεὰν
 ἐκάστην Πέμπτην.